

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/35/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010134
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3620010134.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Juraja Valáška a Mgr. Jána Odnogu, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XX, t.č. bytom E. XXX, F. G. H., I. J., trestne stíhanému pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom do 07.11.2017 (ďalej Tr. zák.), na verejnom zasadnutí dňa 11. októbra 2023 prejednal odvolanie prokurátora proti rozsudku bývalého Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 2T/49/2020 zo dňa 20. apríla 2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XX, t.č. bytom E. XXX, F. G. H., I. J.,

je vinný, že

hoci mu z ustanovenia § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho dieťaťa a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 3C/45/2009-27 zo dňa 25.08.2009, s právoplatnosťou dňa 18.12.2009 bol zaviazaný prispievať na výživu svojho syna A. B., nar. XX.XX.XXXX sumou 50,-€ mesačne s účinnosťou od 01.05.2009, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám jeho matky B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. L. I.X a rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 9P/162/2009-23 zo dňa 16.06.2009, právoplatným dňa 16.07.2009, bol zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry A. B., nar. XX.XX.XXXX sumou 25,-€ mesačne s účinnosťou od 01.04.2009, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám jej matky B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. L. I.X, pričom táto mu bola zvýšená rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 9P/280/2009-151 zo dňa 10.03.2011, právoplatným dňa 05.04.2011 zo sumy 25,-€ mesačne na sumu 100,-€ mesačne s účinnosťou od 01.03.2011, túto povinnosť v D., v M., F. a všade tam, kde sa zdržiaval neplnil v dobe od 27.08.2009 do 30.05.2017, nakoľko v období od 27.08.2009 do 22.08.2010 nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny, nepoberal dávky v hmotnej núdzi, tiež nebol nikde zamestnaný, nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť, zamestnal sa v období od 23.08.2010 do 31.10.2010 v spoločnosti N. M. E. E. so sídlom N., následne od 01.11.2010 do 08.11.2010 opätovne nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny, nepoberal dávky v hmotnej núdzi, tiež nebol nikde zamestnaný, nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť, zamestnal sa v období od 09.11.2010 do 15.04.2011 v spoločnosti O. K., P. so sídlom M., následne bol zamestnaný v období od 24.05.2011 do 02.06.2011 v spoločnosti Q., s.r.o. so sídlom N., v období od 15.08.2011 do 18.08.2011 pracoval v spoločnosti N. G. N., P. so sídlom F., od 14.09.2011 do 03.10.2011 pracoval v spoločnosti Q. E. L. E., so sídlom N., od 17.10.2011 do 03.11.2011 pracoval v spoločnosti H. E. so sídlom N., následne sa zamestnal až v období od 01.01.2012 do 15.01.2012 v spoločnosti P. R. E., so sídlom N. X, v období od 16.01.2012 do 12.03.2012 pracoval v spoločnosti L. P., P. so sídlom N., od 10.04.2012 do 04.05.2012 pracoval v spoločnosti R. L., P. so sídlom N., od 10.05.2012 do 23.07.2012

pracoval v spoločnosti M. H., spol. s.r.o., so sídlom I. M., potom bol zamestnaný v období od 11.09.2012 do 12.09.2012 v spoločnosti K. E., so sídlom v M., v dobe od 17.09.2012 do 05.10.2012 pracoval v spoločnosti O. E., so sídlom N., od 06.10.2012 do 19.02.2013 opätovne nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny, nepoberal dávky v hmotnej núdzi, tiež nebol nikde zamestnaný, nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť, v období od 20.02.2013 do 20.06.2013 bol evidovaný na príslušnom S. N. A. M., odkiaľ bol vyradený z dôvodu nástupu do spoločnosti K. E., kde bol zamestnaný v dobe od 21.06.2013 do 29.07.2013, potom bol od 19.08.2013 do 25.09.2013 evidovaný na príslušnom Úrade práce v M., odkiaľ bol vyradený z dôvodu nespolupráce, od 26.09.2013 do 20.03.2014 nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny, nepoberal dávky v hmotnej núdzi, tiež nebol nikde zamestnaný, nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť, zamestnal sa v období od 21.03.2014 do 07.04.2014 v spoločnosti N. H., E. so sídlom M., zároveň v dobe od 17.04.2014 do 25.04.2014 pracoval v spoločnosti N. G. N., P. so sídlom F., od 01.07.2014 do 02.09.2014 pracoval v spoločnosti R. N. E., so sídlom N., následne v období od 03.09.2014 do 01.03.2015 opätovne nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny, nepoberal dávky v hmotnej núdzi, tiež nebol nikde zamestnaný, nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť, zamestnal sa v dobe od 02.03.2015 do 05.05.2015 v spoločnosti P. N. E., so sídlom H. M., od 01.06.2015 do 05.06.2015 pracoval v spoločnosti K. Q., E., so sídlom N., od 01.07.2015 do 11.08.2015 pracoval v spoločnosti P. E., so sídlom N., od 26.08.2015 do 12.09.2015 pracoval v spoločnosti T. L. E., so sídlom N., od 02.10.2015 do 28.06.2016 pracoval v spoločnosti U. B. E., so sídlom F., od 08.08.2016 do 09.06.2017 bol zamestnaný v spoločnosti N. H., E., so sídlom M., od 08.06.2017 do 21.06.2017 pracoval v spoločnosti O. E. so sídlom N. a v období od 17.07.2017 do 31.08.2017 bol zamestnaný v spoločnosti O. E., so sídlom N., pričom výživné neplatil, čím zostal dlhovať oprávnenému už plnoletému synovi A. B., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom K. L. I. X za obdobie od 27.08.2009 do 16.05.2011 na výživnom spolu sumu vo výške 1.050,-€, oprávnenej B. B., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom K. L. I. X zostal dlhovať za obdobie od 27.08.2009 do 03.07.2014 na výživnom na dcéru A. B. spolu sumu vo výške 4.450,-€, a oprávnenej už plnoletej dcére A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. L. I. X za obdobie od 04.07.2014 do 30.05.2017 sumu vo výške 3.500 €, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 19.07.2007 sp. zn. 1T 58/2007, právoplatný dňa 22.11.2007 odsúdený za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods.3 písm. b)/Trestného zákona, zároveň bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin z výkonu trestu odňatia slobody podmienene prepustený uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Pp 29/2009, zo dňa 26.08.2009, so skúšobnou dobou na 2 roky a trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T 115/13 zo dňa 17.10.2013, právoplatnom dňa 02.10.2015 bol podmienene odsúdený za prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods.3 písm. b)/Trestného zákona na trest odňatia slobody jeden rok a osem mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní dva roky do 02.10.2017, pričom mu bol nariadený výkon trestu odňatia slobody dňa 14.06.2018,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne sa vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania, spočívajúcim v páchaní činu po dlhšiu dobu a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), písm. c) s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. v znení účinnom do 7.11.2017 (ďalej len Tr. zák.).

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. n), § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1, 2 za podmienok § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu podmienične o d k l a d á a určuje skúšobná doba na 4 (štyri) roky s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze v skúšobnej dobe zaplatiť oprávneným A. B. nar. XX.X.XXXX a A. B. nar. XX.X.XXXX zameškané výživné.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zák. sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodená A. B., nar. XX.XX.XXXX v R., bytom R. XX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 20. apríla 2022, sp. zn. 2T/49/2020 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom do 07.11.2017 (ďalej Tr. zák.), na rovnakom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Za to bol odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. n), § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu bol výkon trestu podmienične odložený a určená skúšobná doba na 36 (tridsaťšesť) mesiacov s probačným dohľadom. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. bola obžalovanému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze v skúšobnej dobe zaplatiť oprávneným B. B., nar. XX.XX.XXXX, A. B., nar. XX.XX.XXXX a A. B., nar. XX.XX.XXXX, zameškané výživné, podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zák. uložená povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Zároveň podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodená A. B., nar. XX.XX.XXXX, bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal ihneď na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozhodnutia odvolanie prokurátor, smerujúce proti výroku o vine a treste. Prokurátor podané odvolanie dodatočne písomne odôvodnil nasledovne:

„Rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/49/2020 zo dňa 20.04.2022 čo do výroku o vine obžalovaného A. B. považujem za nezákonný a nesprávny, keďže súd konanie obžalovaného A. B. oproti obžalobnému návrhu právne kvalifikoval ako prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť z nedbanlivosti, hoci z dokazovania vykonaného tak na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní jednoznačne vyplýva, že obžalovaný A. B. sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať svoje deti A. B. a A. B. v žalovanom období tým, že obžalovaný neustále a opakovane menil zamestnania, opakovane nikde nepracoval a nebol evidovaný na Úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, respektíve bol z evidencie uchádzačov o zamestnanie vyradený pre nespôsobnosť, teda obžalovaný sa tejto povinnosti vyhýbal aktívnym konaním, aby tak oddialil a podstatne sťažil možnosť vymáhania nároku na výživné. Preto sa s argumentáciou súdu prvého stupňa v súvislosti s kvalifikáciou konania obžalovaného, ktorého sa mal obžalovaný podľa názoru súdu prvého stupňa dopustiť z nedbanlivosti nemožno stotožniť a takáto argumentácia je vzhľadom na spôsob spáchania skutku obžalovaným absolútne neodôvodnená.

Súd prvého stupňa mal v nadväznosti na vykonané dokazovanie uznať obžalovaného A. B. vinným zo spáchania prečinu zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Taktiež výrok o treste predmetného rozhodnutia považujem za nezákonný a nesprávny, nakoľko uložený trest je mimo zákonom upravenej trestnej sadzby, v rozpore so zásadami ukladania trestov.

Nesúhlasím s tvrdením súdu obsiahnutým v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, že pri ukladaní druhu trestu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosť jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Mám za to, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu a určovaní jeho druhu a výmery v predmetnej veci dostatočne nezohľadnil konkrétne okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona.

Prvostupňový súd totiž pri ukladaní trestu dostatočne neprihliadol na spôsob spáchania predmetného trestného činu, jeho následok, na osobu obžalovaného a jeho zavinenie, keď nezohľadnil, že obžalovaný sa daného skutku dopustil napriek tomu, že už bol za taký čin odsúdený. Neprihliadol ani na postoj obžalovaného k dodržiavaniu jednotlivých spoločenských noriem, jeho povinností a jeho vývoj z hľadiska páchania trestnej činnosti. Možnosť nápravy obžalovaného je teda diskutabilná, a preto u neho uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody nespĺňa kritériá individuálnej prevencie. Súd prihliadol u obžalovaného na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, hoci na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného o vine neprijal a v prípravnom konaní obžalovaný nenapomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti orgánom činným v trestnom konaní. Súd prvého stupňa takýmto nezákonným prihliadnutím k poľahčujúcej skutočnosti podľa § 36 písm. n), zmenil u obžalovaného pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, pričom u obžalovaného bolo potrebné prihliadnuť len k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Nezákonným použitím poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona vznikla situácia, keď súd prvého stupňa neukladal obžalovanému trest v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona, ale uložil mu trest za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, teda mimo zákonom upravenej trestnej sadzby.

Z uvedených dôvodov uložený trest nezodpovedá všetkým hľadiskám rozhodným pre ukládanie trestov. Takýto trest nemôže pôsobiť na obžalovaného tak, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale práve naopak.

Uložený trest sa vzhľadom na uvedené ani voči ostatným členom spoločnosti neprejavuje ako prvok generálnej prevencie. Vôbec nie je spôsobilý pôsobiť tak, aby ostatných členov spoločnosti odradil od páchania trestných činov, ale práve naopak. Takýto trest absolútne nevyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

V súlade so zásadami individuálnej a generálnej prevencie a v súlade s účelom trestu bolo preto potrebné na obžalovaného pôsobiť nepodmiennečným trestom odňatia slobody v rámci trestnej sadzby podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona upravenej podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona a nie ukladať mu podmiennečný trest mimo zákonom upravenej trestnej sadzby.

Takéto rozhodnutie súdu prvého stupňa je v rozpore s požiadavkou spravodlivého potrestania páchatel'ov trestných činov a povinnosťou pôsobiť na upevňovanie zákonnosti, t.j. na dôsledné zachovávanie zákona, aby bola vo vedomí verejnosti upevňovaná viera v spravodlivosť postupu a rozhodovania orgánov činných v trestnom konaní a súdov.

Z týchto dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 d), písm. e) Trestného poriadku zrušil výrok o vine a treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/49/2020-561 zo dňa 20.04.2022 a aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že uzná obžalovaného vinným z prečinu zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a za to ho odsúdi podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona na nepodmiennečný trest odňatia slobody v 1. polovici upravenej trestnej sadzby so zaradením na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.“

Obžalovaný A. B. sa do konania verejného zasadnutia k podanému odvolaniu nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátor sa stotožnil s písomným odôvodnením podriadeného prokurátora a navrhol rozhodnúť tam uvedeným spôsobom.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokovej časti napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1

Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je vo vzťahu k výroku o vine obžalovaného dôvodné.

Z dôvodov podaného odvolania vyplýva, že prokurátor namietal správnosť právneho posúdenia skutku, zo spáchania ktorého bol obžalovaný okresným súdom uznaný vinným napadnutým rozsudkom a namietal priznanie poľahčujúcej okolnosti obžalovanému podľa § 36 písm. n) Tr. zák., v dôsledku čoho mal okresný súd pri ukladaní trestu aplikovať aj ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák.

Pokiaľ ide o odvolaním prokurátora napadnutý výrok o vine obžalovaného, odvolací súd musí konštatovať dôvodnosť a správnosť vyššie citovanej argumentácie prokurátora v dôvodoch odvolania. Preto sa v celom rozsahu stotožnil s názorom prokurátora, podľa ktorého okresný súd nesprávne právne posúdil čin obžalovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., navyiac spáchaný z nedbanlivosti. Z uvedených dôvodov odvolací súd bol povinný podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušiť odvolaním napadnutý výrok rozsudku okresného súdu o vine obžalovaného, ako aj na tento zrušený výrok nadväzujúce ostatné výroky.

Následne odvolací súd dospel k záveru, že v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. na podklade skutkového stavu vecí, správne zisteného okresným súdom, je možné vo veci rozhodnúť. Preto odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, akceptujúc dôvodné námietky prokurátora vo vzťahu k právnemu posúdeniu viny obžalovaného.

Pokiaľ ide o otázku trestu, odvolací súd vychádzal zo správne zistených skutočností, z ktorých vychádzal okresný súd pri svojich úvahách vo vzťahu k ukladanému trestu. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacou námietkou prokurátora, podľa ktorej u obžalovaného nie je daná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. Z obsahu spisu vyplýva, že obžalovaný na začiatku hlavného pojednávania urobil vyhlásenie o svojej vine vo vzťahu ku skutku v obžalobe a aj k jeho právnemu posúdeniu obžalobou. Okresný súd toto vyhlásenie obžalovaného o svojej vine neprijal len preto, že právne posúdenie skutku obžalobou nepovažoval okresný súd za správne. Z uvedeného dôvodu je nutné konštatovať, že neprijatie vyhlásenia obžalovaného o svojej vine nemožno vykladať v neprospech obžalovaného. Preto aj podľa názoru odvolacieho súdu je nutné obžalovanému priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., v dôsledku čoho u obžalovaného pri určovaní zákonom ustanovenej trestnej sadzby nie je možné aplikovať ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák., aplikácie aj ktorého ustanovenia sa prokurátor domáhal v dôvodoch podaného odvolania.

Pri úvahách, či je obžalovanému možné uložiť podmienený trest pri zohľadnení zásad ukladania trestu podľa § 34 Tr. zák., sa odvolací súd stotožnil s úvahami okresného súdu. Nad rámec správnych úvah okresného súdu odvolací súd bral do úvahy okolnosť, že pre obeť predmetného trestného činu je podstatné, aby obžalovaný splnil svoju zákonnú povinnosť. K naplneniu tohto účelu v tomto konkrétnom prípade podľa názoru odvolacieho súdu lepšie prispeje hrozba možného výkonu uloženého trestu odňatia slobody v prípade nesplnenia povinnosti zaplatiť zameškané výživné v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu, ako samotný výkon obžalovanému uloženého trestu odňatia slobody.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.